

נשמת התורה

מאמר שבועי בדרך תורת מרן רבינו הקדוש בעל הסולם זיע"א

פרשת ויגש אליו

"ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדוני ואל יחור אפך בעבדך כי כמוך כפרעה" וגו'

וכתוב במדרש בראשית רבה: **"כי הנה המלכים נועדו"** זה יהודה ויוסף שנתועדו יחדיו, **"עברו יחדיו"** זה נתמלא עבירה על זה זה נתמלא עבירה על זה וכו'. ובהמשך המדרש כתוב על יהודה חמישה לבושים היה לבוש ונימא (שערה) היתה לו בליבו וכיון שהיה כועס היתה קורעת כולן ויוצאת, מה עשה יוסף באותה שעה? עמוד של אבן שהוא יושב עליו בעט בו ועשאו גל של צרורות וכו'.

מחלוקת יהודה ויוסף הוא מסיבת חוסר שלמות הכלים שענינו גניזת כלי מלכות השורשית

ענין יהודה ויוסף כולל ענינים עמוקים בחכמה ובעבודת ה' ונשתדל לגעת בדברים מעט ולפרש דברי המדרש. הנה כל המחלוקות של הצדיקים והת"ח בכל הדורות מסתעף מהמחלוקת השורשית של יהודה ויוסף, וזו היתה גם המחלוקת אם חכמת הקבלה צריכה להתפרסם או לא, כי הצדיקים ששורשם מיהודה דורשים שלמות, וכל עוד הכלים אינם שלמים לא מגלים כלום, ומאירים הכל בדרך האמונה והפשטות, וכמו שהנביא כתב שאל דוד נקבצו כל האנשים הפשוטים מרי הנפש. משא"כ הצדיקים ששורשם מיוסף, מבני רחל הם בדרכם, אשר אפילו שהכלים עדין לא שלמים בכל זאת מה שאפשר לגלות צריך לגלות, אפי' אם א"א עדין לגלות הכל. יוצא, שהסיבה למחלוקת הוא מטעם שאין עדין את שלמות הכלים, אבל כשיהיה שלמות הכלים אז יודו כולם שצריך לגלות ולא תהיה שום מחלוקת. והכלים הללו שחסרים, שבסיבתם ישנה המחלוקת בין בית יהודה לבית יוסף, הם הכלים השורשיים של המלכות. "עצם

המלכות" שעליה אומר הפסוק **"אבן מאסו הבונים היתה לראש פינה"** שזוהי שלמות הכלי שיקבל השפע והתענוג בגמר התיקון, ועד גמר התיקון היא נגנזה בפרצוף עתיק, ובזמן הגלות השימוש בספירת המלכות הוא בבחינת מה שממותקת בבניה אבל לא מצד עצמה. ויש זמן של עבודה לטהר הכלים מזוהמת חטא עץ הדעת, והצדיקים ששורשם מיוסף הצדיק אחזו שהגילוי זה חלק מהתיקון. כמו שהרה"ק מקאמארזא"ל הסביר את דעתו שגם ילדים צריכים ללמוד קבלה עפ"י המנהג שיש להדיח את הגביע בליל שבת בין במקום במים, והיינו שגם את עבודת "ההדחה" נקיון הנפש עושים ע"י גילוי אור. משא"כ הצדיקים ששורשם של יהודה מתנגדים לגילוי, כמו שאומרת הגמ' על רבינו הקד' שלא הוריד ידו מתחת לטבורו, הכוונה שהיה נגד ענין הגילוי.

בפנימיות הצדיקים אוהבים אחד את חברו וסיבת המחלוקת להסיר קטרוגים ולזרו אחד את השני בעבודתו

ונעתיק מפירוש הסולם פרשת ויגש אליו מאמר משה וב' משיחין: **"ויש להבין ענין ב' משיחין הללו מה הוא ומה הפרש ביניהם ולמה אינם יכולים להתגלות זולת אחר נשמת משה והענין הוא כי מסיבת שיתוף מדה"ר בדין שהמלכות נכללה בבניה, נחסרה עצמותה של המלכות ואין בה אלא בחינת ט' ראשונות דמלכות דהיינו בחינת התכלותה של המלכות בהם, אמנם בחינת עצמה נגנזה בראש עתיק ומסיבה זו נחלקה מלכות ד"א לשתי ממלכות שמחזה ולמעלה היא אהל לאה והוא עלמא דאתכסיא ומשם נמשך משיח בן דוד שהוא בן לאה. ומחזה ולמטה היא אהל רחל עלמא דאתגליא ומשם נמשך משיח בן יוסף שהוא בן רחל. והנך מוצא שהמלכות שמחזה ולמעלה יש בה עשר ספירות שלמות אבל במלכות שמחזה ולמטה חסרה המלכות שלה והיא מסתיימת ביסוד, ע"ש. ולפיכך שם מחלוקת בין משיח בן דוד למשיח בן יוסף למטרת גמר התיקון כי משיח בן דוד רוצה למלוך, דהיינו להנהיג את ישראל בבחינתו מהמלכות שממעלה מחזה שהזוג הוא שלם שם מפני האדם, וע"כ הארתו שלימה. אמנם משיח בן יוסף אינו מרוצה מהנהגת משיח בן דוד להיותו מבחינת עלמא דאתכסיא, והארתו ממטה למעלה.**

כי כל הנמשך מחזהו ולמעלה אינו מאיר ממעלה למטה רק ממטה למעלה. וע"כ הוא רוצה למלוך ולהנהיג לישראל להאיר להם מבחינתו שהיא מהמלכות שמחזה ולמטה המאירה ממעלה למטה

בהנהגה גלויה, להיותה בעלמא דאתגליא וזה סוד המחלוקת שהיה בין שאלו לודו כי שאלו היה מבני רחל דהיינו משיח בן יוסף, ודוד היה מבני לאה דהיינו משיח בן דוד. וכן בין רחבעם וירבעם, וכן בכל דור ודור נמצא ב' הללו שמקטרגים זה לזה" עכ"ל. וכמו שמאריך רבינו הלאה שסיבת ההתחלקות היא מטעם שנגנזה המלכות השורשית. ויש לנו להבין אשר עכ"ז שהצדיקים נמצאים במחלוקת באמת הם אוהבים זא"ז בכל ליבם ונפשם וכל הקטרוג שמקטרגים זל"ז הוא כדי להצילם מקטרוג היצר הרע, והיינו שהצדיק לוקח על עצמו לקטרג על חברו במקום שהיצר הרע יקטרג עליו. בדומה למה שפירש רבינו בהקדמה לספר הזהר על הקטרוג שאליהו הנביא קטרג על ישראל, שביאר שם רבינו שכוונתו של אליהו היה בכיכול לקטרג במקום היצירה, שבכך מחלישו כי כשהשטן מקטרג הוא יודע שכדי להשתיקו יתנו לו שפע ואליהו לא רוצה שיקבל כלום לכן לוקח על עצמו את עבודת הקטרוג. וכעין שמסופר על הרה"ק רבי ברוך ממעז'בוז' שיהיה בכל עת צוחק על תפילתו ועבודתו של הרה"ק ר' לוי יצחק מברדיטשוב, והסביר הטעם מפני שהשטן קטרג ואמר מדוע צריכים בית המקדש ומזבח בזמן שרבי לוי יצחק פועל הכל בתפילתו כאילו ביהמ"ק על תילו. ור' ברוך קטרוגו על ר' לוי יצחק פעל שהשטן לא יוכל לקטרג. נמצאים אנו למדים שהמחלוקת בין יהודה ליוסף הוא רק לזרז אחד את השני בעבודתו שע"ז תתוקן המלכות השורשית, וע"ז יוכלו להתחבר, והיינו שהמחלוקת נובעת מההשתוקקות של יהודה ויוסף להתחבר לעץ אחד ולא ח"ו באופן רע. וכמו שדרשו חז"ל את הפסוק **"את והב בסופה"** שהכוונה על ב' ת"ח שמתנצחים בהלכה ובסוף אוהבים אחד את השני, כי ע"י בירור ההלכה, שזו השכינה שנקראת כלה אותיות הלכה כידוע, נבררים הכלים ואז יכולים ב' המשיחין להתחבר כי כנ"ל שכל ההתחלקות של הפרצוף לחצי, שמחזה ולמעלה זה סוד משיח בן דוד, ומחזה ולמטה הוא משיח בן יוסף. כי עדיין לא נבררו הכלים.

שערה היוצאת מחזה יהודה לרמז על כח הדין שהסיבתו נחלק הפרצוף על החזה

ובזה יש לפרש המדרש אשר בזמן שיהודה היה כועס היה יוצאת מחזהו, ממקום הלב, שערה אדומה שקורעת את המשת לבושו, והיינו כי הלב והחזה זה המקום שהפרצוף מתחלק. שמחזה ולמעלה זה משיח בן דוד, ומחזה ולמטה זה משיח בן יוסף. ויהודה כעס על יוסף, היינו מדוע ישנה התחלקות הפרצוף, הרי אנו צריכים להתאחד, וזה מורה שיצאה לו שערה אדומה מהחזה, כי רצה לרמז לו מדוע אנו במחלוקת בין הבחינה של מחזה ולמעלה למחזה ולמטה.

עמוד של אבן רמז לכלי המלכות השורשית שנגנזה שנתקנת לאט לאט עד שבגמר תיקונה יתאחדו יהודה ויוסף

וענין הלבושים רמז לו כי לבוש זה הסתר וכנ"ל שיהודה דרכו בהסתרה עד שיתאחד עם יוסף, וטען ליוסף שההתחלקות ביניהם גורם שהוא צריך לכסות האורות, וע"ז ענה לו יוסף בזה שבעט בעמוד של אבן רצה לרמז לו שכיון שהמלכות השורשית שנקראת "אבן" אינה מתוקנת, זה גורם את ההתחלקות בינינו, וזה שאומר המדרש שהאבן נתחלקה לצרורות, רמז לו בזה שבכל פעם חלק קטן היינו צרור מהאבן מקבל תיקון עד שכל העמוד של אבן יקבל תיקון שז"ס גילוי נשמת משה, ואז יהודה ויוסף יתחברו לעץ אחד.

בסוף הימים ישתוו יהודה ויוסף לעץ אחד

ועפ"ז יש לרמז מה שאומר בעל הטורים "ויגש אליו יהודה" ס"ת שוה, ואמר בעל הטורים שזה רמז שניהם שוים כי שניהם מלכים. ולדרכינו נבין כי באמת בפנימית של יוסף ויהודה הם אחד ורק כיון שעמוד של "אבן", שזה ספירת המלכות השורשית, עדין לא נתקנה, לכן עדין לא התחברו, אבל לעת"ל כשתתוקן כבר, לא יהיה הבדל בין המחזה ולמעלה למחזה ולמטה, ותהיה אפשרות לגלות את האור לגמרי בלי לבושים. ואפש"ל שלכן רמז זאת הבעל הטורים בסופי תיבות, כי סופי תיבות מרמז על "סוף" הימים, לעתיד לבוא, כשיתגלה שיהודה ויוסף שווים ושניהם אחד. השי"ת יראנו נפלאות מתורתו. שבת שלום לכולם.

יש לי מושג - סיבת הבריאה

הורונו חז"ל (עין עץ חיים שער הכללים פ"א), שלא ברא הקב"ה את העולם אלא בכדי להנות לנבראיו. (הקדמה לספר הזוהר סעיף ו')
 וכתב הרמח"ל ז"ע "שלא נברא האדם אלא להתענג על ה' ולהנות מזיו שכינתו שזוהו התענוג הגדול והעידון הגדול מכל העידונים שיכולים להמצא". עין שם והדברים קילויין לעיניים.

נגזר נשמת ההיכל

עצם כתב יד קדשו של רבינו מרן בעל הסולם ותלמידיו זיע"א, שלא ראו אור מעולם

ברכות ותודות למכון "אור הסולם" ולעומדים בראשה על אדיבותם בהגלות כתבי הקודש

חכמת המליצה

חכמת המליצה נגזר ונפלט מן כתבי קודש ותמצא בזה שאין המליץ מבין או מגדיר שום
 פנימיות במליצתו כי בשלומא הנביא אשר דיבורי המליצה קצרים מהפנימיות הטמון בו יש גם בכחו
 להגדיר הפירוש והטעם בהמליצה ע"כ בשכלו עצמו משא"כ החצונים שאין להם אלא סגנון המליצה
 בלי הפנימיות אע"כ דברי המליצה רחבים הרבה ביותר מהפנימיות ע"כ אינו אלא כמו עושה כלים
 טובים מוכנים לשפוך בהם פנימיות ויוצא מזה אשר מביני המליצה העיליים ומצאו טעם משובח
 בהמליצה יותר מבעל המחבר עצמו וגם בעל המחבר ברוב ימים ושימוש יוכל למצא במליצת נעוריו
 טעם משובח ביותר ממאי שהי' לו בזמן שחיבר את המליצה.

חכמת המליצה נגזר ונפשט מן כתבי קודש ותמצא בזה שאין המליץ מבין או מגדיר שום פירוש או
 פנימיות במליצתו כי בשלומא הנביא אשר דיבורי המליצה קצרים מהפנימיות הטמון בו יש גם בכחו
 להגדיר הפירוש והטעם בהמליצה ע"כ בשכלו עצמו משא"כ החצונים שאין להם אלא סגנון המליצה
 בלי הפנימיות אע"כ דברי המליצה רחבים הרבה ביותר מהפנימיות ע"כ אינו אלא כמו עושה כלים
 טובים מוכנים לשפוך בהם פנימיות ויוצא מזה אשר מביני המליצה העיליים ומצאו טעם משובח
 בהמליצה יותר מבעל המחבר עצמו וגם בעל המחבר ברוב ימים ושימוש יוכל למצא במליצת נעוריו
 טעם משובח ביותר ממאי שהי' לו בזמן שחיבר את המליצה.

"טעמו וראו כי טוב ה'"
 מתחזקים ומתעלים מידי יום עם בעל הסולם בשלוחת "אור חדש"
 - חיזוק יומי מפי הרה"ג ר' יוסף ליזרוביץ שליט"א.
 מערכת חיים של דביקות 0772249700 שלוחה 3-7